

ת"פ 58288/07/13 - מדינת ישראל נגד יניב אביטל אבוטבול, משה חי אבוטבול

בית משפט השלום בראשון לציון

22 מרץ 2015

ת"פ 58288-07-13 מדינת ישראל נ' אבוטבול(אסיר) ואח'

בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. יניב אביטל אבוטבול
2. משה חי אבוטבול

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שגיא שגב

ב"כ הנאשמים עו"ד שני מורג

הנאשמים בעצמם

מזדן

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס להם ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים בצוותא, עבירה על סעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג 1977 (להלן: "הפקודה") + סעיף 29(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); החזקת סמים מסוכנים בצוותא, עבירה על סעיף 7(א)+(ג) רישא בפקודה + סעיף 29(א) בחוק; החזקת חצרים לשם גידול סמים מסוכנים בצוותא, עבירה על סעיף 9(א)+(ד) רישא בפקודה + סעיף 29(א) בחוק; החזקת כלים להכנת סם מסוכן בצוותא, עבירה על סעיף 10 רישא בפקודה + סעיף 29(א) בחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמים הם אחים, המתגוררים בנפרד, כך שנאשם 1 מתגורר בבית הוריו, ביחידת דיור נפרדת, ברחוב הבנים 46, נס ציונה, ונאשם 2 התגורר בבית הוריה של אשתו, ברחוב לסקוב חיים 26, חולון.

נאשם 1 הוא בעליה של דירה ברחוב הבנים 43, נס ציונה, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן, הייתה הדירה מחלוקת לשניים, כך שחלקה התחתון הושכר, ואילו חלקה העליון, הכולל את עליית הגג, שימש את הנאשמים.

עובר ליום 16.7.13, הציע נאשם 2 לנאשם 1 לגדל סמים מסוכנים מסוג קנאבוס, למטרת הפקת סמים מסוכנים בהיקף מסחרי, נאשם 1 הסכים. לשם ביצוע תכניתם, הקימו הנאשמים תשתית לגידול צמחי קנאבוס בהיקף נרחב, בחלקה העליון של דירת נאשם 1 והשתמשו בצידוד רב הכולל, בין היתר, מערכת הנבטה, השקיה, תאורה, אוורור וקירור, מד לחות וטמפרטורה וחומרי דישון.

עובר ליום 16.7.13, ובמשך פרק זמן ממושך, גידלו הנאשמים בחלקה העליון של דירת נאשם 1 כ-525 שתילים ושיחים של סם מסוכן מסוג קנאבוס, במשקל כולל של 55.28 ק"ג נטו וזאת ללא רישיון מאת המנהל.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. לפי ההסדר, הצדדים עתרו במשותף:

נאשם 1 - מאסר בפועל בן 20 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. בנוסף, התביעה תעתור לחילוט הרכוש.

נאשם 2 - מאסר בפועל בן 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. בנוסף, התביעה תעתור לחילוט הרכוש.

4. ראיות המאשימה לעונש:

הוגשו דו"ח רווח כספי כתוצאה ממכירת סם "הידרו" וסומן כ-עת/1, דו"ח שקילה וסומן כ-עת/2 ופסק דין לעניין השינויים שנעשו בדירת נאשם 2 בניגוד להיתר תכנון ובניה וסומן עת/3.

מטעם המאשימה העיד סנ"צ שמוליק שרביט, לשעבר ראש חוליית סוכנים ארצי במטה הארצי וחתום על עריכת המסמך עת/1.

בחקירתו הראשית העיד לעניין מחירי הסמים מכל סוג ברחובות נכון ליום כתיבת הדו"ח. ידיעתו הינה מתוקף תפקידו.

בחקירתו הנגדית טען העד כי אינו קשור לתיק באופן ספציפי מעבר לדו"ח שהכין. לשאלת ב"כ נאשם 1 לעניין קניית סמים במחיר נמוך מזה שהוצג בדו"ח, ענה כי נתוני הדו"ח נכונים ליום כתיבת הדו"ח, כמו גם כי מחיר קניית הסמים תלוי בקריטריונים רבים, בין היתר, אינטראקציה בין סוחר למוכר, קנייה בכמות גדולה ומכירה למכרים. עוד נשאל העד באשר לאופן מכירת הסם, כצמח בשלמותו או במנות מוכנות, בתשובתו ענה כי אינו יודע.

5. ראיות ההגנה לעונש:

הוגשו דו"ח שקילה מיום 23.10.14 ומסומן כ-ענ/1, מסמכים בנקאים באשר לחובותיו של נאשם 2 ומסומן כ-

ענ/2, הסכם שכירות הדירה של נאשם 1 ומסומן כ-ענ/3, חשבונית לעניין הכסף שנתפס בבית נאשם 1 ומסומן כ-ענ/4 ומסמך עו"ש בנקאי של אשת נאשם 1 ומסומן כ-ענ/5.

מטעם ההגנה העידו מר אבנר רזנגרטן וגב' לימור אביטל, אשת נאשם 1.

א. מר אבנר רזנגרטן: עובד כ-19 שנים במז"פ. ערך את דו"ח השקילה מיום 23.10.14 ומסומן כ-ענ/1. ב"כ נאשם 1 הגיש ביום 23.12.14 הודעה לבית המשפט, לפיה ישנה הסכמה באשר לכמות הסם המופיעה בכתב האישום.

על כן, אין צורך בהגשת הדיסקים ובהכרעה באשר לעדות מומחה ההגנה בשאלת משקל הסם.

ב. גב' לימור אביטל: בחקירתה הראשית העידה כי נשואה לנאשם 1 מזה כ-12 שנים ולהם שני ילדים בני 4, 8. העדה עובדת כיועצת משכנתאות בבנק מזה 8 שנים. העידה כי אין לה ולבעלה הסתבכות בפלילים בעבר וכן כי טרם מעצר הנאשם 1, עבד כקבלן שיפוצים עצמאי. לעניין הדירה שבבעלותם, נשאלה העדה כיצד נרכשה על-ידם, וזו טענה כי דירתם נקנתה בעמל, יזע ועבודה קשה. כמו גם נלקחה משכנתא בעבור הקנייה. עוד טענה כי טרם קניית הבית, היה בבעלותם בית שנמכר ומכספי המכירה, יחד עם המשכנתא והשלמת פער חסר של בערך 50 אלף שקלים הצליחו לקנות הדירה הנוכחית. עוד העידה כי אין לה ולילדיה מקום אחר ללכת למעט הדירה הזו ואינה רוצה לראות עצמה נזרקת לרחוב יחד עם ילדיה. ציינה כי הנאשם הוא בעל ואבא טוב, תומך, עוזר וילדיהם קשורים אליו. כן סיפרה כי מרגע שנקנה הבית, הוא היה מושכר במשך כמה שנים והיא ומשפחתה גרו אצל הורי נאשם 1, זאת עקב הקושי בתשלום החזרי המשכנתא. לעניין פיצול הדירה לשני חלקים נשאלה האם ידעה כי נאשם 1 מעוניין לפצל הדירה והשיבה כי ידעה שהיה משפט והוחלט כי לא ניתן לפצל הדירה. עוד ציינה העדה כי כיום, משפחתה גרה בדירה שלהם ומעבר חזרה להורי הנאשם הוא בלתי אפשרי שכן הוריו אינם מעוניינים בכך. עוד העידה כי הדירה עלתה כ-1.67 מיליון שקלים. לעניין הכסף שנתפס בדירתה, טענה העדה כי הייתה מודעת לכסף זה ואלו הם כספי חסכון אותם שומרים בביתם.

בחקירתה הנגדית נשאלה העדה לאמיתות דבריה לעניין מעבר המגורים לדירה שבבעלותם. העדה לא ידעה לענות לשאלות ב"כ המאשימה לעניין גובה הארנונה, ועד הבית, ניקיון הבניין ושכניה. ב"כ המאשימה טענה כי הדבר נראה תמוהה שמשפחתה עברו להתגורר בדירה רק לאחרונה ולטענתה, המעבר לדירה היא התנהגות בחוסר תום לב וניסיון למנוע מבית המשפט לחלט הדירה שכן נודע להם כי לבית המשפט קיים הקושי לחלט דירה המשמשת למקום מגורים. עוד נשאלה העדה לעניין סכום הכסף שנתפס בדירתה.

6. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולנסיבות ביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה טענה כי נאשם 2 הוא ההוגה ויוזם הרעיון לגידול הסמים ואילו ביצוע העבירה והקמת התשתית הייתה של הנאשמים יחד. לגישתה מדובר בעבירה שתכליתה כלכלית לשם בצע כסף. לטענתה, משום הרווח העצום שצפוי היה להתקבל בעבירות החמורות שביצעו הנאשמים, אשר נעמד במיליונים, על בית המשפט להשית על הנאשמים ענישה משמעותית בדמות קנס אשר יגלם פגיעה משמעותית בכיסם למען הרתעתם להישנות העבירה והרתעת אחרים מביצוע עבירות דומות. על כן, עתרה להכריז על הנאשמים כסוחרים סמים ובהסכמה להשית על נאשם 1, 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, חילוט זכויותיו בדירה ומחצית סכום כסף שנתפס בכספת ביתו בסך 25,000 ש"ח. אשר לנאשם 2, עתרה להשית עליו עונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

אשר לחילוט מחצית סכום הכסף שנתפס בכספת ביתו של נאשם 1, סך של כ-25,000 ₪. לגישתה על פי סעיף 36א(ב) בפקודה, אם יוכרז הנאשם כסוחר סמים, אזי בנוסף לכל עונש, יחולט גם כל רכוש של הנאשם שהושג בעבירה של עסקת סמים. לטענתה, נטל ההוכחה רובץ על כתפו של נאשם 1 להוכיח שהכסף הושג ממקורות חוקיים ולא בעבירה של עסקת סמים ולכן משלא הוכח הדבר ולאור עדויותיהם הסותרות של נאשם 1 ורעייתו, באשר למקור סכום הכסף שנתפס, עתרה ב"כ המאשימה, לחלט מחצית מסכום הכסף, היינו, 25,000 ₪.

אשר לחילוט מחצית שווי הזכויות בדירה, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בדירה בבעלות נאשם 1, אשר לכל הפחות במשך שלושה חודשים הוקמה ופעלה בחלקו העליון של הדירה, מעבדה לגידול סמים, שעה שישנו צו הריסה על אותו הבית, ואילו בחלקו התחתון של הדירה התגוררה שוכרת כבת 35 יחד עם בנה, ללא ידיעה כי מעל ראשם, מוקמת מעבדת סמים עם כ- 525 שתילים. על כן, על פי סעיף 36א(א)(1) בפקודה, מששימש הנכס לביצוע עבירה, יש לחלט. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לחלט רק את חלקו של נאשם 1, היינו זכויותיו בדירה. אשר לטענת משפחת נאשם 1, כי הינם מתגוררים בדירה ועל כן לא ניתן לחלטה, טענה ב"כ המאשימה כי מאז קניית הדירה לא התגוררו בדירה משפחת נאשם 1, ועל כן תמוה הדבר כי עברו להתגורר בדירה רק בחודש ינואר ולא מחודש יולי כאשר הפרשה נודעה. עוד טענה כי אין לאשת נאשם 1 פרטים בסיסיים בעניין מגורים בבניין, בין היתר, לעניין גובה תשלום חשבונות, ועד בית, ניקיון הבניין ושמות השכנים. לטענתה כל אלה מטילים ספק לעניין מגוריהם בדירה שהמדינה מבקשת לחלטה.

אשר לחילוט רכבי הנאשמים, לא התבקש חילוט.

7. ב"כ הנאשם 2, בטיעונו לעונש, הפנה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הסנגור טען כי מדובר באדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, אשר הודה בעבירות והביע חרטה. הנאשם אב לשלושה ילדים, מצבו הכלכלי קשה ונמצא הוא בהליכי גירושין. עוד טען כי הנאשם שהה במעצר במשך כחודש ולאחר מכן, תקופה ארוכה במעצר בית מלא. אשר לעונש, טען כי העונש הוא חמור ולא מתון. ב"כ נאשם 2 הגיש אסופת פסיקה לעניין הקנס. על כן, עתר להשית על הנאשם עונש אשר הוסכם בין הצדדים, מאסר בפועל למשך 24 חודשים. לעניין הקנס, עתר שלא להשית על הנאשם קנס לאור מצבו הכלכלי הקשה, אולם אם בית המשפט יחליט שיש מקום להשית על הנאשם קנס, יחולט רכבו במקום.

8. ב"כ הנאשם 1, בטיעונו לעונש, הפנה למתחם ענישה במקרים דומים. לטענתו, נקבע מתחם ענישה על גידול סמים בכמויות דומות למקרה זה, והעונש ההולם הוא מאסר בפועל בין 10 חודשים ל-12 חודשים. ואילו במקרה זה, לא היה חולק לעניין העונש. הייתה הסכמה בין הצדדים לעתור להשתת עונש בן 20 חודשי מאסר.

אשר לחילוט מחצית סכום הכסף שנתפס בכספת ביתו של נאשם 1, טען הסנגור כי יש בידיו הוכחה כי אין מדובר בכספים לא כשרים, היינו כספים שהתקבלו מביצוע עבירות. לטענתו, ההפך הוא הנכון. הסנגור הציג חשבונית לפיה הכסף שנתפס בכספת, הוא תמורה בעבור עבודה אותה סיפקו הנאשם ואשתו. עוד ציין כי לא ניתן לסתור אמרה בה טוען אדם כי הכסף שנמצא ברשותו, בביתו שלו, הוא שלו. עוד טען כי בכדי לחלט כספים לפי סעיף 36א(ב) בפקודה, על הנאשם להיות מוכרז כסוחר סמים. בכדי להוכיח זאת, יש להוכיח 2 דברים. האחד העבירה שנעברה היא עבירה מסוג פשע, והשנייה היא כי הייתה אמורה להתקבל תמורה כספית. אך במקרה דנן, לא היה אמור להתקבל תמורה כספית, לכל היותר לא היה זה שהיה אמור לקבל התמורה. לגישתו, התביעה לא עמדה בנטל ההוכחה כי נאשם 1 היה צריך לקבל או קיבל תמורה כספית. למעשה אחיו, נאשם 2, היה צריך לקבל הכספים שכן הוא זה שפנה לנאשם 1 לעזרה והוא זה שנמצא בחובות כספיים ואילו נאשם 1 רק נרתם לעזרת אחיו שכן חשש לגורלו.

אשר לחילוט הדירה, טען הסנגור כי לבית המשפט שיקול הדעת באם לחלט הדירה או לאו. עוד ציין הסנגור כי בדירה זו כיום מתגוררים הנאשם 1 ומשפחתו ולכן, על בית המשפט להתחשב במשפחת הנאשם 1 ולא דווקא על הנאשם 1 עצמו. אין למשפחת הנאשם דירה נוספת אליה יוכלו לעבור, ובאם בית המשפט יקבע לחלט הדירה, יצטרכו בני המשפחה להיות נתונים לחסדם של אחרים בכדי למצוא מקום מגורים חלופי. כמו גם ציין כי מטרת העונש הוא הרתעה וגמול ולא למוטט משפחה שלמה שכן באם יושת על הנאשם עתירה התביעה, העונש יושת גם על משפחת נאשם 1. על כן, עתר שלא לחלט הדירה ולהשית על הנאשם במקום, קנס משמעותי.

9. נאשם 2, בדבריו האחרונים, הביע צער וחרטה. טען למצבו הכלכלי הקשה, כניסתו לחובות כלכליים גדולים הן בבנקים והן בשוק האפור. טען כי שכנע את אחיו להיעתר לבקשתו לגדל בחלק העליון של ביתו מעבדה לגידול סמים, כמו גם ציין כי לא קיבל תמורה בגין מעשיו. עוד טען להיותו בהליכי גירושין. אשר לקנס, טען כי מצבו הכלכלי קשה ועליו לדאוג לשלושת ילדיו.

10. נאשם 1, בדבריו האחרונים, הביע צער וחרטה על מעשיו וטען כי השתכנע לבקשת אחיו שכן חשש לגורלו. עוד טען כי לא עמד בפניו האינטרס הכספי. עתר להתחשב במשפחתו.

11. לאחר מועד הטיעונים לעונש ובטרם מתן גזר דין, הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסכמה עונשית לפיה, מעבר לעונשי המאסר המוסכמים, יוטלו על הנאשמים קנס בסך 50,000 ₪, חלוט סך של 300,000 ₪ וכן חילוט רכבו של נאשם 2.

12. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע

13. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים חברתיים בדמות פגיעה בשלמות בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם

14. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בה הורשעו הנאשמים, מתחשבת בצורך במאבק בעבירות אשר יש בהן כדי להכשיר ולאפשר ייצור והפצה של סמים ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שפוגע במעשיו במאבק בנגע זה.

יפים לענייננו הדברים שנקבעו בע"פ (מחוזי י-ם) 1987-04-10 מדינת ישראל נ' אלוני (מיום 28.6.10):

"סבורים אנו, אפוא, כי יש צורך להחמיר עם עבריינים המגדלים סמים בחצרותיהם. כך הם פני הדברים לגבי עבריינים בעלי עבר פלילי וכך הם פני הדברים גם כלפי מי שזו לו הרשעה ראשונה. נזכיר את הידוע, כי עבירות הסמים חמורות הן בעיקר נוכח הנזק הרב שהן גורמות לציבור ולחברה, ואיש לא יחלוק על כך כי במלחמה סיופית זו שומה על בית המשפט לתרום את חלקו בדרך של הכבדה בהטלת עונשים מרתיעים."

אשר לפגיעה בערך המוגן בדמות ביטחון של הציבור, יפים לענייננו דברי כב' השופט ברסלר-גונן, בת"פ (שלום ב"ש) 11284-07-12 מדינת ישראל נ' לוי (מיום 16.9.13):

"גם אם פועל אדם בדלת אמותיו שלו, בביתו ומבצרו, עדיין ישנן פעולות שלא נסכים, כחברה, שתבוצענה אף במסגרת זו. גידול הסם היא אחת מאלו, ועל כל אחד מאתנו לשאול עצמו כיצד היה חש והאם היה בטחון מתעצם, מתערער או אפילו לא נפגע כלל, אילו שכנו לדלת, האדם בחצר הסמוך, היה מקים חממה כפי שהקים הנאשם."

15. כאשר בית המשפט גוזר את דינו של נאשם, שלא במסגרת הסדר כלשהו, עליו לפעול במסגרת תיקון 113 בחוק, באשר לעקרונות ולשיקולים המנחים בענישה ובטכניקה ובמתווה המפורטים בתיקון.

שונים הם פני הדברים באותן מקרים בהם גזירת הדין נעשית במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש, בין אם מדובר בהסדר סגור, הסדר טווח או רף עליון. במקרים אלה חובה על בית המשפט הגוזר את הדין, גם על פי פסיקת בית המשפט העליון, ליתן משקל משמעותי למספר שיקולים ואינטרסים שאינם בהכרח חלק מאותם עקרונות המפורטים בתיקון 113 בחוק כגון: האינטרס בעידוד הסדרי טיעון, מכלול השיקולים שעמדו ביסוד ההסדר ואינטרס הציפייה של הנאשם כי ההסדר יכובד. ראה בעניין זה ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (2002) 577 (1) בעמ' 607-608, כך גם קבעו בתי המשפט לאחר חקיקת תיקון 113 בחוק: ת.פ. (מחוזי, י-ם) 27505-06-12 מדינת ישראל נ' אבו חרתיה (מיום 27.12.12) ות.פ. (מחוזי, ב"ש) 5093-02-10 מדינת ישראל נ' גיאמי (מיום 18.2.12).

יש לזכור כי ברקע האינטרס בכיבוד הסדרי טיעון עומדת הנחת העבודה כי התביעה, כמי שמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב ומשיקולים ענייניים והסדרי הטיעון אותם מגבשת מתיישבים עם העקרונות והשיקולים המנחים בענישה שנקבעו במסגרת תיקון 113 בחוק.

במקרה זה, אני סבורה אני כי הסדר הטיעון שהוצע הוא כזה המשקף את מתחם העונש ההולם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

16. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירה; הנאשמים ביצעו את מעשיהם על רקע מצבו הכלכלי הירוד של נאשם 2 אשר היה שקוע בחובות כלכליים רבים. ניתן לומר כי קדם תכנון לביצוע המעשים.

חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות; נאשם 2 הוגה ויוזם הרעיון אך הנאשמים יחד ביצעו את המעשים.

מידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירות; נאשם 1 נעתר לבקשת נאשם 2, להפוך את חלקו העליון של דירתו למעבדת סמים. נאשם 1 נעתר לבקשה משום שחשש לגורל אחיו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות; פגיעה בשלומם ובריאותם של הציבור.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות; פגיעה באופן חמור במאבק בעבירות אשר יש בהן כדי להכשיר ולאפשר ייצור והפצה של סמים.

הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות; על רקע מצבו הכלכלי הקשה של נאשם 2.

לא נגרעה יכולתם של הנאשמים להבין את אשר הם עושים, את הפסול שבמעשיהם או את משמעות מעשיהם, הם אינם קרובים לסייג לאחריות הפלילית ויכלו להימנע מהמעשים עליהם הייתה להם שליטה מלאה.

חריגה ממתחם העונש הראוי

17. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשמים השתקמו או כי יש סיכוי של ממש שישתקמו.

סעיף זה אינו רלוונטי למקרה דנן.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40יא בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשמים, את נסיבותיהם האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה ומדברי הנאשמים.

נאשם 1:

המדובר בנאשם, בן 37, אב לשני ילדים. הנאשם ללא עבר פלילי. ביצע את המעשים על רקע חשש לגורל אחיו ורצונו לעזור ולעמוד לצדו. הודה בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי, הביע צער וחרטה בגין מעשיו ונטל אחריות עליהם. קבלת עתירת המאשימה לחילוט הדירה תפגע במשפחת הנאשם שכן לדברי הסנגור יצטרכו להיות נתונים לחסדי אחרים לשם מציאת מקום מגורים חלופי.

נאשם 2:

המדובר בנאשם, בן 34, אב לשלושה ילדים ונמצא כיום בהליכי גירושין. אין ספק כי השתת עונש מאסר בפועל תפגע בכלכלת ילדיו. הנאשם ללא עבר פלילי, הודה בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי, הביע צער וחרטה בגין מעשיו ונטל אחריות עליהם. נמצא במצב כלכלי קשה ובחובות כלכליים רבים.

19. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

נאשם 1, יניב אבוטבול:

א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו- 16.7.2013 עד 2.9.2013.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום

עמוד 8

שחרורו מהמאסר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 25,000 ₪ או 250 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך ההפקדה בקופת בית המשפט. .

נאשם 2, משה אבוטבול:

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 13.8.2013 עד 16.9.2013.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 25,000 ₪ או 250 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך ההפקדה בקופת בית המשפט.

לאור הכרזתם של הנאשמים כסוחרי סמים, מורה על חילוט סך של 300,000 ₪.

(סכום החילוט והקנסות בסך של 350,000 ₪ מורכב מסך של 290,000 ₪ שהופקד בקופת בית

המשפט ביום 9.3.2015 וכן סך של 25,000 ₪ שנתפסו בעת החיפוש בביתו של הנאשם 1 ביום 16.7.13

ומוחזקים בידי המשטרה. כמו כן, במסגרת מ"ת 58306-07-13 סך של 20,000 ₪ שהופקד ביום

2.9.13 וכן סך של 5,000 ₪ שהופקד ביום 2.10.13. וכן בתיק 28524-08-13 סך של 10,000 ₪

שהופקד ביום 16.9.13).

כמו כן, מורה על חילוט רכב מסוג פורד פוקוס מ"ר 93-741-36 על שם משה אבוטבול.

מוצגים - הסמים יושמדו, פלאפונים יוחזרו לבעלים.

עיקול שהוטל ביום 2.10.2013, על רכב פורד פוקוס מ"ר 90-125-23 על שם לימור אבוטבול יבוטל.

כמו כן, יוסר העיקול שהוטל על הבית ברחוב הבנים 43 נס ציונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד ליום 14.4.15 שעה 10:00 , ובמועד זה על הנאשמים להתייצב בבית סוהר "הדרים" לריצוי עונשם או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם ת.ז או דרכון.

על הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08, 9787336 - 08.

עיכוב הביצוע הינו בכפוף לתנאים כדלקמן:

(א) הפקדת מזומן או ערבות בנקאית בסך 10,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים.

(ב) שתי ערבויות צד ג' בטוחות, כל אחת ע"ס 10,000 ₪.

(ג) הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם מי מהנאשמים מחזיק בדרכון עליו להפקידו במזכירות בית-המשפט.

עמוד 10

יש לאפשר לנאשמים שיחות טלפון להסדרת הערבויות.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן , שופטת

הוקלדעלידיאלינוראנידז'אר